

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΚΩΠΑΙΔΟΣ

Μάτην ἀνεζητήσαμεν εἰς ὅλας τὰς ἡμερίδας τῆς πρωτεύουσας ἀπάντησιν εἰς ὅσα ἡμεῖς καὶ ἄλλαι ἡμερίδες ἐπροκαλέσαμεν τοὺς Διευθυντὰς τῆς Ἑταιρίας τῆς Κωπαίδος, νὰ δημοσιεύσωσι, ὅπως διασκεδάσωσι τὸν καταλαβόντα τοὺς ἀτυχεῖς μετόχους παρικὸν οἱ ὅποιοι χάνουν 80 τοὶς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν κεφαλαίων των, καὶ ὡς μὴν ἤρκει ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἀπώλεια ἐπικρέμαται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των καὶ ἡ ζήτησις τῶν λοιπῶν φρ. 250 χρυσῶν κατὰ μετοχὴν τῶν ὁποίων καὶ ἐκείνων ἡ τύχη ἔσεται προβληματικὴ. Ἀπορούμεν πῶς ὁ φίλος συντάκτης τῆς «Νέας Ἑφημερίδος» νὰ παρέξῃ τὰς στήλας του εἰς τὰ ἐπιστελλόμενα δῆθεν ἐκ Καρδίτζης παρὰ φίλου πρὸς ἄν μεταξὺ ἄλλων προσόντων τοῦ ἀποδίδει καὶ τὸ τῆς τιμιότητος. Λοιπὸν οἱ τίμιοι ἄνθρωποι δὲν παραμορφῶνουν τὰ γεγονότα, παρὰ δὲ τοῦ ἐκ Θεσῶν βουλευτοῦ κ. Κουκούλεζα μανθάνομεν ὅτι ὄχι μόνον οὐδεμία ἐργασία γίνεται ἐν τῇ Κωπαίδι, ἀλλὰ καὶ τὸ δεινὸν αἰ γινόμεναι μέχρι τοῦδε μετὰ 3 ἔτη καὶ 3 μῆνας ἀπὸ τὴν παραχώρησιν εἶνε γελοῖαι καὶ ὅλως ἀσήμανται, ὁ δὲ διαστάζων ἄς ὀρίσῃ νὰ ἴδῃ. Συμβουλευόμεν ὅθεν τὴν «Νέαν Ἑφημερίδα» νὰ βασανίζῃ πλείοτερον εἰδήσεις ἀφορώσας τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν τῆς, καὶ δι' ὧν ἐπιδιώκεται ἡ ἀπογύμνωσις τῶν ἀπλουστέρων.

Μακρὰν ἡμῶν ἡ ἰδέα ν' ἀντιπολιτευθῶμεν τὴν ἐθνωφελῆ ταύτην ἐπιχείρησιν. Τόσον ἡμεῖς ὅσον τὸ κοινὸν, πρὸ παντὸς δὲ τὰ ἀτυχεῖς θύματα τῆς Σύρου, ζητοῦμεν ἐπιμόνωσιν νὰ μάθωμεν τί τὸ πρὸς Θεοῦ συμβαίνει.

Ἄδυνατοῦμεν νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς τὰ στενωρία τῆς φωνῆς εἰς τὸ χρηματιστήριον εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὰς τριόδους ἀνακραζόμενα. Ἄδυνατοῦμεν νὰ δώσωμεν πίστιν ὅτι ἀνὴρ εὐγενῆς, πλούσιος, τιμηθεὶς διὰ τῶν ἀνωτάτων ἀξιο-

ματικῶν τῆς πατρίδος τοῦ ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἦναι ἐνοχος τῆς ἀποδιδόμενης αὐτῷ λωποδυτικῆς ληστείας τῶν συμπατριωτῶν καὶ συμπολιτῶν του. Ναι μὰς φαίνεται ἀπολύτως ἀδύνατον διάσπαστος οἰκονομολόγος ὡς ὁ κ. Σκουλοῦδης νὰ γείνη ὄργανον ὅπως λάβῃ ἀπὸ τοὺς συμπολίτας του 7, 500,000 φράγκα καὶ κρατήσῃ μετὰ τῶν συνεταίρων του τὰ 5 ἑκατομμύρια. Εἶνε, λέγομεν, ἀδύνατον διότι δέον νὰ ἦναι τις αὐτόχρημα βλάξ νὰ ὑποθέσῃ ποτὲ ὅτι ὑπὸ τοιούτους ὄρους ἦτο ποτὲ ἐφικτὸν ἡ ἀποξήρασις τῆς Κωπαίδος· κατὰ συνέπειαν ὅλος ὁ γενόμενος θόρυβος εἰς τὸ πολυθρύλλητον αὐτὸ ζήτημα νὰ ἦτο διὰ τὸ πάπλωμα!!

Ὅθεν πρὶν νὰ πραγματοποιῶμεν τὸ ζήτημα τοῦτο ὅπως τὸ καθῆκον ἐπιβάλλει ὄχι μόνον εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ εἰς τὴν συναίσθησιν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς ἔχουσαν δημοσιογραφίαν, ἀπαιτοῦμεν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑταιρίας, ὅπως οἶόν τε πλειοτέρας ἐξηγήσει.

Ἐλάβατε κύριοι παρὰ τοῦ κοινῶ φρ. 7,500,000; τί ἐγένοντο ταῦτα; καὶ αὕτη ἡ Ἑταιρία τῆς ὁποίας μὰς ἐπωλήσατε τὰς μετοχὰς πρὸς φράγκα 250 χρυσᾶ τοίλικά τι πρᾶγμα εἶνε; Εἰς αὐτὰ νὰ μὰς ἀπαντήσετε.

Οἰκονομολόγος

ΑΙ ΚΡΗΣΣΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Θέριsson, 27 Αὐγούστου 1883.

Θὰ ἔπραττον ἀμάρτημα ἂν καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἀνεχώρου ἐκ Κρήτης, χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ Μπουτσουράρια, ἅτινα οὐδεὶς ξένος ἔρχεται ἐν Κρήτῃ χωρὶς νὰ σπεύσῃ νὰ τὰ ἴδῃ. Ὑπὸ τὸ κάπως κατότυχον τοῦτο ὄνομα, πεποιημένον ἀπὸ τὸν ἦχον τῶν ἀπὸ ὑψηλοῦ μέρους καταπιπτόντων

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 559)

— Ἀλλὰ τί λοιπὸν ὑποθέτετε;

— Τὸ φορικαλέωτερον πρᾶγμα. Ἀπεκάλυψα εἰς τὴν ἀδελφὴν μου τὸ μυστικὸν τῶν κακουργημάτων τοῦ βαρόνου Δεσιμαίξ. Ἄ! ἐπραξὸν κακῶς, τὸ ἀναγνωρίζω· ἀλλ' αὕτη μὲ εἶχεν ἀκούσει λέγοντα εἰς τὸν πατέρα μου: Πρέπει ν' ἀποθάνῃς! Ἐγνώριζεν ὅτι εἶχον πληρώσει δύο πιστόλια διὰ τὴν διπλὴν αὐτοκτονίαν, διότι ἤθελον νὰ φονεῦθῶ ταῦτο χρόνως μὲ τὸν πατέρα μου. Ἀφοῦ πρῶτον αὕτη κατεπολέμησε τὸ σχέδιόν μου, τὸ ὅποιον ὁ Δανδρὺ δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἐκτελέσω, ἐφάνη ὕστερον ἐπιδοκιμάζουσα αὐτό. Ἐν τῷ δωματίῳ δὲ τούτῳ περιεπτύχθημεν καὶ ἀπεχαιρετήθημεν. Ἡ Ἑρριέττη ἐφαίνετο ἱκανῶς ἥρεμος· ἀλλὰ... Ἄ! αἰσθάνομαι φρίκην!

— Λοιπὸν; λοιπὸν;

— Λοιπὸν! κύριε, φοβοῦμαι μὴ ἡ δυστυχὴς ἀδελφὴ μου

ὄθουμένη ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας· ἔλαβε τὴν ὀλεθρίαν ἀπόφασιν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸν βίον τῆς.

— ὦ! εἶπεν ὁ μαρκήσιος ριγῶν.

Ὁ Ἰωάννης ἐξέβαλεν ὑπόκωπον γογγυσμὸν, ἐκλονίσθη ὡς τις οἰνόφλυξ καὶ ἐζήτησε νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τινος ἐπίπλου.

— Ἄ! Δανδρὺ! ἀνέκραξεν ὁ μαρκήσιος, βλέπων ἐμφανιζόμενον τὸν πιστὸν ὑπηρετὴν του. Τί ἔμαθες, καλέ μου Δανδρὺ; Τί ἤξεύρεις;

— Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίξ ἔφυγεν ἐκ τοῦ μεγάρου καὶ δυστυχῶς πρὸς τὸ μέρος τῆς ὁδοῦ τῶν Ἡλυσίων Πεδίων. Ἡ ὑπηρετρία, δραμοῦσα πρώτη εἰς τὸν κρότον τῆς ἐκπυροσοκροτήσεως, ἐνθυμεῖται ὅτι εἶδε τὴν δεσποινίδα Ἑρριέττην κατερχομένην ὀρμητικῶς τὴν μεγάλην κλίμακα. Ἐν τῇ παραχῇ τῆς δὲν ἐσκέφθη νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν φυγὴν τῆς δυστυχῆς κόρης. Ἠρώτησα τὸν θυρωρὸν, ἀλλὰ δὲν εἶδε τὴν δεσποινίδα Ἑρριέττην ἐξερχομένην. Εἶχε κατακλιθῆ καὶ ἐκοιμάτο, ὅτε ἡ ἐκπυροσοκρότησις τοῦ πιστολίου τὸν ἐξύπνισε. Καταβὰς τῆς κλίνης του καὶ φορέσας ἐν σπουδῇ τὴν περισκελίδα του ἐδραμεν εἰς τὴν λιθόστρωτον νομίζων ὅτι ὁ πυροβολισμὸς συνέβη εἰς τὴν ὁδόν. Πρὸδήλωσε δὲ ἡ δεσποινὶς Δεσιμαίξ ἐξῆλθε κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην.

— Ἐάν, Ραοῦλ, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, ἡ ὑπόθεσις ὑμῶν ἦναι ἀληθὴς, ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν διηυθύνθη πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ.

— Τοῦτο καὶ ἐγὼ σκέπτομαι, κύριε.